

(คู่ฉบับ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน กลุ่มงานวิชาการผังเมือง โทร. ๐-๔๕๗๗-๑๐๗๔ / โทรสาร ๐-๔๕๗๗-๐๗๔๕.

ที่ นน ๐๐๒๒/๑๙๗๔

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอหารือแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ผังเมืองรวมจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้อำนวยการกองนิติการ

ด้วยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน ได้รับหนังสือ จากนางสาวศรุตา จันทร์หาญ ขอให้ตรวจสอบที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๗๒๒ ตำบลเมืองจัง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน ว่าสามารถใช้ที่ดิน เพื่อก่อสร้างสถานที่ผลิตและเก็บผลผลิตทางการเกษตรได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานฯ ได้ตอบข้อหารือตามหนังสือ ที่ นน ๐๐๒๒/๙๖๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ว่า บริเวณที่ให้ตรวจสอบอยู่ในพื้นที่ประกาศบังคับใช้ กฎหมายห้ามทำลายผังเมืองจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดเป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทาง สีขาว) ตามวรรคสองกำหนดไว้ว่า “ที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวซึ่งมิใช่การจัดสรรที่ดิน โดยมีขนาดพื้นที่อาคารไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงอาคารไม่เกิน ๖ เมตร” ดังนั้น การใช้ประโยชน์ ที่ดินบริเวณดังกล่าวนี้จึงต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด (เอกสารหมายเลขอ ๑) และเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้มีหนังสือขอหารือการใช้ประโยชน์จากที่ดินและบ้านพักอาศัย โดยหารือเกี่ยวกับรายละเอียด ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (วรรคสอง) บริเวณตามโฉนดเลขที่เดิม โดยชี้แจงว่า ปัจจุบัน ใช้พื้นที่เพื่อปลูกไม้ยืนต้น คือ มะม่วง เงาะ ส้มโอ ลิ้นจี่ เพื่อบริโภคและจำหน่าย และมีการสร้างอาคารเพื่อยู่อาศัย ประเภทบ้านเดี่ยว ขนาดพื้นที่ใช้สอย ๑๘๐ ตารางเมตร สูงไม่เกิน ๖ เมตร (เอกสารหมายเลขอ ๒) ซึ่งมีข้อหารือ เกี่ยวกับการใช้พื้นที่ จำนวน ๒ ประดีน ดังนี้ คือ

- ๑) ที่ดินในแปลงที่ดินดังกล่าวฯ ปลูกไม้ผลยืนต้น (มะม่วง ลำไย ลิ้นจี่ ฯลฯ) เพื่อบริโภคและเพื่อขาย ได้หรือไม่ (เนื่องจากข้อกำหนดฯ ให้ใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม)
- ๒) สามารถใช้พื้นที่บางส่วนของอาคารที่ขอนญาตเพื่อการอยู่อาศัย เพื่อทำการค้าโดยการประกอบ อาหาร ได้แก่ เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุปิด (น้ำหม่อง น้ำปลา น้ำผลไม้ นมขิง มะขาม อินทนิล และ น้ำฟักทอง) อาหารเพื่อบริโภคสำเร็จรูป และวัตถุดิบในการประกอบอาหาร เพื่อการขายและ ส่งขาย ได้หรือไม่ (เนื่องจากข้อกำหนดฯ ให้ใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว)

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ใช้แรงงานในครัวเรือน โดยใช้วัตถุดิบที่เพาะปลูกเองและจากเกษตรกร ในพื้นที่ และมิได้ประกอบการในรูปแบบโรงงาน

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้ประโยชน์ที่ดินตามแนวทางข้อกำหนดของกฎหมายห้าม ผังเมืองรวมจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานฯ จึงขอหารือท่านใน ๒ ประดีนดังกล่าว ผลเป็นประการใดโปรด แจ้งให้สำนักงานฯ ทราบ เพื่อจัดให้แจ้งแก่ผู้หารือโดยด่วน ต่อไป

จึงเรียนมา...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตอบข้อหารือดังกล่าว และแจ้งให้สำนักงานฯทราบโดยด่วน
จ้ากขอบพระคุณยิ่ง

(นายธีรวัชร เกี้ยงคำ
วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติราชการแทนโยธาธิกการและผังเมืองจังหวัดน่าน

หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการโยธาธิกการ	
หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการผังเมือง	
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	
เจ้าหน้าที่	พิมพ์ / ทาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองนิติการ

โทร. ๐ ๒๖๙๙ ๔๗๓๗

ที่ นท ๑๗๐๖/๒๕๖๐

วันที่ ๗๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ผังเมืองรวมจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน

ตามบันทึกสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน ที่ นน ๐๐๒๒/๑๗๓๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ แจ้งว่าได้รับหนังสือจากนางสาวศรุตา จันทร์หาญ ขอหารือการใช้ประโยชน์ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๗๗๗ ตำบลเมืองจัง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน ว่าสามารถใช้ที่ดินเพื่อก่อสร้างสถานที่ผลิตและเก็บผลผลิตทางการเกษตรได้หรือไม่ ซึ่งบริเวณดังกล่าวอยู่ในเขตตามกฎหมายที่กำหนดให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดเป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) โดยปัจจุบันใช้พื้นที่เพื่อปลูกต้นไม้ยืนต้น คือ มะม่วง เงาะ ส้มโอ ลิ้นจี่ เพื่อบริโภคและจำหน่าย และมีการสร้างอาคารเพื่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว ขนาดพื้นที่ใช้สอย ๑๘๐ ตารางเมตร สูงไม่เกิน ๖ เมตร โดยมีข้อหารือเกี่ยวกับการใช้พื้นที่จำนวน ๒ ประดีน ดังนี้

๑. ที่ดินแปลงดังกล่าวปัจจุบันไม่ผลลัพธ์ (มะม่วง ลำไย ลิ้นจี่ ฯลฯ) เพื่อบริโภคและเพื่อขายได้หรือไม่ (เนื่องจากข้อกำหนดฯ ให้ใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม)

๒. สามารถใช้พื้นที่บางส่วนของอาคารที่ขอนญาตเพื่อการอยู่อาศัยเพื่อทำการค้าโดยการประกอบอาหาร ได้แก่ เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุปิด (น้ำหมื่น น้ำปลาสมชิง มะขาม อินทน้ำดื่ม และน้ำฟักทอง) อาหารเพื่อบริโภคสำเร็จรูปและวัตถุดิบในการประกอบอาหาร เพื่อการขายและส่งขายได้หรือไม่ (เนื่องจากข้อกำหนดฯ ให้ใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว)

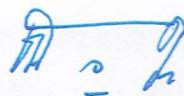
ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวใช้แรงงานในครัวเรือน โดยใช้วัตถุดิบที่เพาะปลูกเองและจากเกษตรกรในพื้นที่และมีได้ประกอบการในรูปแบบงาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้ประโยชน์ที่ดินตามแนวทางข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าว สำนักงานฯ จึงขอหารือกองนิติการเพื่อจะได้แจ้งนางสาวศรุตา จันทร์หาญ เพื่อทราบต่อไป นั้น

กองนิติการพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของกฎหมายที่ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดไว้สรุปสาระสำคัญได้ว่า ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ (สีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว) ซึ่งเอกสารเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวซึ่งมิใช่การจัดสรรที่ดิน โดยมีขนาดพื้นที่อาคารไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดินฟ้า

สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด ซึ่งถ้อยคำว่า “เกษตรกรรม” มีความมุ่งหมายให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อทำการเกษตรโดยตรงเท่านั้น เช่น การทำสวนผลไม้ การทำสวนยาง ทำนา ทำไร่ การปลูกปา เป็นต้น และถ้อยคำว่า “การอยู่อาศัย” ตามข้อกำหนดดังกล่าว หมายถึง การอยู่อาศัยตามปกติของบุคคลทั่วไปที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเพื่อดำรงชีวิตประจำวันไม่ว่าจะอยู่อาศัย ในอาคารของตนหรืออาคารของบุคคลอื่นในลักษณะการเช่า เช่น อาคารอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว เป็นต้น

สำหรับตามที่หารือทั้งสองกรณีนี้ กองนิติการมีความเห็นในเบื้องต้นว่า หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวศรุตา จันทร์หาญ จะดำเนินการปลูกไม้ผลยืนต้นในบริเวณดังกล่าวเพื่อปรุงโภคและเพื่อขาย ก็ถือได้ว่า เป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือหากจะดำเนินการอื่นในลักษณะที่เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องเท่าที่จำเป็นในลักษณะที่เป็นเพียงองค์ประกอบ ส่วนหนึ่งของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ก็จะถือได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ได้เช่นกัน และหากข้อเท็จจริงปรากฏว่าจะดำเนินการใช้พื้นที่บางส่วนของอาคารอยู่อาศัยดังกล่าวในลักษณะ เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการอยู่อาศัยตามปกติวิสัยเพื่อดำรงชีวิตประจำวันในอาคารนั้น เช่น การประกอบอาหารสำหรับปรุงโภค ก็จะถือได้ว่าเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ทั้งนี้ตามนัยข้อ ๑๐ วรรคสอง ของกฎหมายระหว่างฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายธรรมรรณ ทรงวิทย์)
ผู้อำนวยการกองนิติการ